

عنوان مقاله:

تحلیلی بر جایگاه استراتژی بانکداری سبز در توسعه پایدار اقتصادی

محل انتشار:

فصلنامه علمی محیط زیست و توسعه فرابخشی، دوره 4، شماره 64 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سمانه عابدی - دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بانکداری سبز به مفهوم گسترش فراگیر استراتژی های بانکداری است که منجر به توسعه پایدار اقتصادی می شود. بر این اساس استراتژی ها بانکداری سبز شامل مجموعه ای از عملیات ها و دستورالعمل هایی است که بانک را از نظر اقتصادی، محیط زیست و اجتماعی پایدار می سازد و دارای رویکردی دو جانبه است. به طوری که در مراحل اولیه، بانک ها برای به حداقل رساندن اثرات کربن در فعالیت های بانکی، بر روی انتقال سبز عملیات داخلی بانک از جمله استفاده از انرژی های تجدیدپذیر، اتوماسیون و اقدامات دیگر تمرکز دارند. سپس در گام دوم، روش های تامین مالی سازگار با محیط زیست را اتخاذ می نمایند و ریسک های محیط زیستی پروژه خود را قبل از اتخاذ تصمیمات مالی، کاهش می دهند. بنابراین به کارگیری استراتژی های سبز در بانک، نه تنها برای محیط زیست سودمند است بلکه مزایای متعددی از جمله کاهش ریسک اعتباری، کاهش هزینه های بانک و افزایش شهرت بانک به عنوان یک سازمان حامی محیط زیست را نیز، به همراه دارد. بر این اساس، رواج بانکداری سبز، وضعیت برنده-برنده بانک ها، صنایع و جامعه را نشان می دهد که در نهایت به توسعه پایدار کمک می نماید. لذا در مطالعه حاضر با استفاده از روش اسنادی و مروری، ضمن بررسی مفاهیم مربوط به بانکداری سبز، تجربه برخی از کشورها در رابطه با بانکداری سبز در دستیابی به توسعه پایدار، مراحل اجرایی نمودن بانکداری سبز و استراتژی های مربوط به آن، مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بانکداری سبز، محیط زیست، توسعه پایدار، ریسک اعتباری و اقتصاد سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1472342>

